

kem svolání zemského zastupitelstva v Čechách na týž den byl tak zaneprázdněn jednáním zemského zastupitelstva, jehož jest členem, že nebylo mu pro nepřekonatelnou překážku lze, by se zúčastnil hlavního přelíčení. Jest zjevno, že nejde o zmateční stížnost, nýbrž o odpor ve smyslu § 427 odst. 3. tr. ř., neboť nezáleží na pojmenování opravného prostředku, nýbrž na obsahu uplatňované výtky, a opravný prostředek jest posuzovati podle jeho obsahu a účelu, nikoliv podle jeho označení (rozh. sb. n. s. č. 3066, 3351). Jest tedy řešiti otázku, zda obžalovanému neodvratná překážka zabránila dostaviti se ke hlavnímu přelíčení. Podle § 100 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 126 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 14. července 1927, čís. 125 sb. z. a n. o organizaci politické správy členové zemského zastupitelstva, kteří by bez dostatečné omluvy povinností svého úřadu neplnili, najmě schůzí se neúčastnili, mají býti zemským presidentem na plnění svých povinností upozorněni a po případě ze členství vyloučeni. Totéž stanoví § 8 vl. nař. ze dne 29. listopadu 1928, čís. 190 sb. z. a n., kterým vydán jednacím řád pro zemská zastupitelstva. Podle § 5 cit. jedn. ř. jsou členové zemského zastupitelstva povinni při nastoupení svého úřadu složiti slib, že budou věrni republice Československé, zachovávatí zákony a plniti svědomitě povinnosti svého úřadu. Podle § 6 cit. jedn. ř. jsou členové zemského zastupitelstva povinni účastniti se nepřetržitě všech jednání a prací zemského zastupitelstva. Vzhledem k těmto povinnostem, zákonem a jednacím řádem členům zemského zastupitelstva uloženým, vzhledem k důležitosti této veřejnoprávní funkce a vzhledem k požadavku řádného účinkování zemského zastupitelstva a veřejné správy jest v souzeném případě uznati, že pro obžalovaného, člena zemského zastupitelstva byla účast ve schůzi zemského zastupitelstva dne 23. května 1929 o 11. hod., účast ve schůzi živnostenského klubu zemských zástupců dne 23. května 1929 v 9½ hod. a jeho úkol navrhovatelský v plenu neodvratnou překážkou ve smyslu § 427 odst. 3. a § 226 tr. ř., pro kterou mělo býti hlavní přelíčení odročeno a neměl býti vynesena rozsudek pro zmeškání. Za tohoto stavu věci bylo důvodnému odporu Společenstva obuvníků v Praze jako majitele a vydavatele »Obuvnického Obzoru« vyhověno, nařizováno nové hlavní přelíčení, kdežto odpor obžalovaného jakož i Zemské Jednoty společenstev obuvníků byl jako opozděný odmítnut. Zmateční stížnost obžalovaného a jeho odvolání staly se bezpředmětnými.

Čís. 3775.

Výrok nepřiznávající podmíněné odsouzení z důvodu § 2 zák. čís. 562/1919 jest napadati zmateční stížností (§ 281 čís. 11 tr. ř.), nikoliv odvoláním; byl-li napaden odvoláním, jest odvolání vyříditi jako zmateční stížnost.

(Rozh. ze dne 13. února 1930, Zm I 852/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu v Ml. Boleslavi ze dne 12. listopadu 1929, jímž byla stěžovatelka uznána vinou zločinem podle §§ 5, 144 tr. zák., pokud napadla výrok o nepovolení

podmíněného odkladu výkonu trestu, zrušil napadený rozsudek v tomto výroku a věc vrátil soudu nalézacímu, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Nalézací soud nepovolil obžalované podmíněný odklad výkonu trestu uváživ, že obžalovaná byla již čtyřikráte trestána, takže jest podmíněně odsouzení podle § 2 zák. čís. 562/19 vyloučeno. Obžalovaná napadá tento výrok odvoláním, označujíc stanovisko nalézacího soudu, že podmíněný odklad výkonu trestu nemůže býti povolen, ana byla již čtyřikráte trestána, za nesprávné. Tím však uplatňuje obžalovaná zmatek podle § 281 čís. 11. tr. ř., a jest odvolání vyříditi jako zmateční stížnost, již nelze důvodnost odepřít. Podle trestního lístku byla obžalovaná trestána v roce 1909 pro přestupek krádeže vězením v trvání dvanácti hodin; v roce 1914 pro zločin krádeže žalářem v trvání dvou měsíců, v témž roce pro přestupek krádeže vězením v trvání 48 hodin a v roce 1919 pro přestupek podle § 487 tr. zák. vězením v trvání tří dnů. Ani jediné z těchto odsouzení není takové povahy, by vylučovalo podmíněný odklad výkonu trestu podle § 2 odst. prvý zák. čís. 562/19 sb. z. a n., nehledíc ani k tomu, že se ohledně těchto odsouzení omezení podle citovaného místa zákonného stalo neplatným uplynutím lhůt, stanovených v odst. druhém téhož paragrafu. Výrokem soudu nalézacího byl zaviněn zmatek podle § 281 čís. 11. tr. ř. Poněvadž se soud nalézací vůbec nevypravil o tom, zda v osobě obžalované dány jsou předpoklady, stanovené předpisem § 1 zákona čís. 562/19, takže není podkladu pro přezkoumání výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu na tomto podkladě, bylo učiněno opatření, uvedené ve výrokové části rozsudku (§ 5 zák. čís. 3/78 ř. zák.)

Čís. 3776.

Za vyšetřujícího soudce ve smyslu § 68 odst. druhý tr. ř. jest pokládati i toho, kdo prováděl přípravné vyhledávání.

(Rozh. ze dne 13. února 1930, Zm I 924/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 19. listopadu 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle § 99 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu nalézacímu, by ji znova projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Proti rozsudku uplatňuje stěžovatel důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 1., 5. a 9. a) tr. ř. Zmateční stížnosti; uplatňující formální zmatek podle § 281 čís. 1. tr. ř., nelze odepřít oprávnění. Podle obsahu spisů prováděl přípravné vyhledávání soudní rada T. Podle protokolu o hlavním